

VASÁRNAPI KONFERANSZ

HÖLGYEIM ES URAIM, színházunk egy kicsit még mindig a tanyai vendégszereplés, sőt autóbuzskirándulás hatása alatt áll. Hiszen bizony nem sokszor nyílik alkalom mai művészi feladatok számára, hogy felüljének az »ekhós székerek« és kijussanak a tanyai világba, hát ha mással nem, legalább egy kis színházfével. Mondhatni vérbeli társulati farsang volt odakint és ha nem is volt hét határa szóló farsangi lakodalom, de a »Farsangi esküvő« legalább eljátszották az alsóközponti n. é. közönségnek. És hiába voltak a színész-történelem számára megörökítendő bonyodalmak a szövegmondás, no meg a futball-labdának használt sugókörny körül, az kétségteljesen tény, hogy rekordközönség volt jelen az előadáson és ha jól halljuk, több mint 200 pengő volt a bevétel... Megirigyelhetné egyik-másik hétköznapi előadás a városban is... A farsangi kirándulásnak annyi haszna mindenesetre volt, hogy most talán majd sürűbben is megjelenjen Szeged sz. kir. város színészei a tanyán...

EZZEL SZEMBEN bármilyen fényes siker és lelkes taps kísérte a filharmonikusok nagy-szabású keddi hangversenyét, bármennyire is tüneményesen énekelt Németh Mária és Laczó István a legeszkolnivalóbb olasz áriákat, a kasszaraport ezúttal nem volt a legmosolygósabb. A kitűnő zenekar nyilván egy kis tökélet remélt gyűjteni ezen a szívnek-szájnak való ékszereske-hangversenyen a tervekben szereplő nagyvonalú munkához, az eredmény-számla 1600 pengő mutatóval, mégis néhány-száz pengő — negatívummal záródott, érthetetlenül. Mindenesetre kisebb artistamutató-vánnyal sikerült kiegyenlíteni a honoráriumokat, — a végén a pénztáros nagyot lélegezve mondhatta: akrobat, óh! A váratlan fordulat talán az okozta, hogy a koncertet a mai szezonnak, a helyáratat pedig a háromévesléttinek válogatták ki. No, nem baj, sikerül ez még jobban is...

ARANYOS HELYZETKÉP volt a délelőtti főpróba, amikor Németh Mária éppen a Végzet hatalmát énekelte, a partitúrába írt hárfakísérést egy árva színházi pianino próbálta. A legédesebb arannyal szállt éppen a magasságok felé Németh Mária szopránja, amikor a nagy lendülettel dirigáló Fricsay karmester ur hirtelen megállt, leintette a zenekart és kissé indignálódva így szólt fel a hárfá-pianinó felé:

— De Gyurikám kérlek, adj bele egy kis pedált is, hiszen ez tulajdonképpen hárfá volna!

— Na igen — válaszolt a kísérő rezignáltan a színházi rokvizitum mellől —, ha volna pedál ezen a zongorán!...

RENDKIVÜLI NAPOT ültünk a héten, a színház apraja napja Jurik Julcsi művésznőt ünnepelte megszületésének évfordulója alkalmából. De a virágcsokrokon és a színpadi üdvözlteken túl váratlanul megérkezett Váradról férje és egy ici-pici ajándékot nyújtott át neki szerénykedve, mint egy szegény színigazgatóhoz illik. Mindössze egy hercegnői ezüstróka bundát kapott ajándékba társulatunk nagyságos Baker-urasszonya... Nem is volt színházunknak olyan művésznője, aki legalább egy percre, föl ne próbálta volna... de a páholyban persze Julcsi művésznő uralkodott benne... Putnik igazgató ur másnap már indult is vissza Váradra...

ERDÉLYBŐL ERKEZIK a hír, hogy Antal Ha primadonnánk beavatottak szerint Kolozsvárra szerződik, de az sem lehetetlen, hogy a jövő szezonban mégis Pesten lesz hozzá szerencsénk, a tárgyalások — mint mondani illik — e peroben folyamatban vannak...

KELLEMETLEN KÖZJÁTEK játszódott le a minap a »Három huszár«-hoz címzett csecsebecse második felvonása alatt. A kitűnő Zách János hirtelen rosszullett, olyannyira, hogy a színházi orvosnak injekciós tüvel kellett beavatkoznia. Elmúlt már a felvonásköz is, a kiváló színész még mindig mozdulatlanul feküdt, képtelen volt folytatni a játékot. Az utolsó pillanatban, mielőtt le kellett volna engedni a függőnyt, a fiatal Balajthy Andor vállalkozott a zuhanó-beugrásra, Zách helyett belépett a színpadra anélkül, hogy tudta volna mi fán terem a következő jelenet. Valamit mégis csak elmondott, hogy megmentse a helyzetet, de a függőnyt mégis majdnem le kellett engedni, mert a partnernek, Pálos Györgynek fogalma sem volt semmiről, azt hitte a nyitott színpadon, hogy szellemek járnak, amikor Zách helyett Deus ex machina Balajthy lépett be a jelenetbe. Pár pillanatig tartott az egész, aztán a két ifjú színész megmentette a helyzetet, a vilámlam-halandzsza jobb volt, mint az eredeti... Kárpótlásul pedig Pálos György egész éjszaka Zách mellett virrasztott és jó barátához illően ápolta-borogatta beteg kollegáját. Szerencsére azóta már Zách János is megint

Könyv **BUTOROK**

állandóraktára

ifj. **HEGEDŰS**

műbutorasztalosnál Somogyi-utca 15

egészséges és jelenleg egy pompás irodalmi estre készül: Villont, Adyt, Babitsot tanul...
TEGNAP POMPÁS KIS hangverseny zajlott a Zeneakadémián, itt debütált az összes főprófesszorok előtti Erdélyi István hegedűművésztudó, Zathureczky mester egyik legkiválóbb tanítványa. Régi kedves szegedi kis barátunkból, komoly, sőt a legkomolyabb hegedűs lett, az akadémiái koncerten Mozart-dur versenyét játszotta és olyan sikerrel, hogy a legádázabb ellenfelek is a legszebb művésztudót jósolták számára...

PARNAPOS LATOGATASRA hazacérkezett Szegedre Hont Ferenc, a megalkuvást nem ismerő rendező, aki legutóbb méltán kellett feltűnést színháztörténelmi kutatásával, sőt műveivel. Csak a közelmúltban jelent meg »Az eltűnt magyar színjáték« című pompás kötet, máris újabb két tanulmánya kerül a közeljövőben sajtó alá, az egyik a Franklinnál, a másik Cserépfalvynál. Rövid szegedi tartózkodását arra használta fel, hogy mindjárt meglátogatta az egyetemi Hamlet-et, amelynek bemutatójára áradhatatlanul és pompás lelkesedéssel készül az egész diákszínész társaság...

MÉLTÓZTATIK TUDNI, hogy a szemináriumi teák is hozzátartoznak nosztalgiasan irigylet egyetemi életünkhöz. Legutóbb az irodalmi intézet rendezett lekesítően szép szemináriumi teát, amelyen a magyar irodalom tanárai és tanárjelöltjei beszélgettek könyvek között könyvekről és írókról. A teának pompás programja is volt, a szemináriumi ifjú tagjai a finom teaszütemények mellé néhány jelenetet adtak elő illusztrálás ehhez a címhez: »A szerelem a különböző korok színpadja«: Az irodalmi színészkedő fiatalok előjátékot a lelkes bölcsezhallgatóság előtt az erkélyjelenetet a »Rómeó és Juliából«, egy dialogust a romantikus »Haramiák«-ból, aztán a Kepler-Borbála kettőt a Tragédiából, végezetül pedig egy tárgyilagos, mégis forró jelenetet Márai Sándor »Kaland«-jából a modern szerelem jellemzésére. Ime így folyik a munka, Hölgyeim és Uraim, fiatalok között, akiknek nincs más vágyuk és eszményük, mint a magyar szó és művészi rím.

SZÍNHÁZ

M ű s o r

Hétfő: Molnár és gyermeke. (Liszt zenéjével.)

Kedd: Henschel tavaros. (30 fillér pótdíjjal.)

Kedd d. u.: Nagymama. (Mosi került elő.)

Szerda: Ördög. (Állandóan a falra festve.)

Szerda d. u.: Solness építőmester. (Égárvilág miatti csak kivonatosan.)

Csütörtök: A három hús-ár. (Maximálva.)

Péntek: Az államtitkár ár.

Szombat: Fenn az ernyő, nincsen Kas. (Előadva a Hungária dervisei által.)

Vasárnap: Csizmadia mint kísérlet.

Színházi meglepetés. Kardoss igazgató meg akarja halálni a közönség műpártoló készségét, azért elhatározta, hogy szakít az operettel, ráfekszik a prózára s színdarabok helyett színdarabokat mutat be esténként. Az új műsori forró érdeklődés előzi meg.

Farsangi beszámoló

Három nap múlva véget ér a farsang, rengeteg volt a bálunk, itt az ideje, hogy beszámoljunk róla, melyiket milyen dallammal nyitották meg.

Számítantanárok: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7...

Alláshalmozók: Van neki, van neki...

Rendőrök: Megverek valakit...

Aggregények: Lakodalom van a mi utcánkban.

Külvárosiak: Arok, árok...

Emigránsok: Hazamennék. (Aj de nem tudok...)

Mérnökök: Feltöltsetek, fiúk...

Földbirtokrendezők: Ki tanyája ez a nyárfás?

Politikusok: Nézek, nézek, keresgélek...

Kozmetikusok: Tejben fürdik a galambom...

Vámosok: Mi van a kötődben, me-nvecske?

Gázgyáriak: Sötét van, nem látok.

Holyszerzők: Beszegődtem Tarnócára...

Új konjunkturások: Nem idevaló vagyok én.

Hadseregszállítók: A csizmámon nincsen kéreg, vagy: Új korában szakadon el a csizmám.

HÍREK

— Az Egyetem Barátai legközelebbi előadása szenzációkat ígér. Abrahám Ambrus professzor ki fogja fejteni, hogy az ősi igéknek, mely szerint »Kő kövön nem marad«, szegedi vonatkozásban semmiféle biblikus jelentőségük nincs. Az egész ugyanis a Szent István-tér feltöltésére vonatkozik és a városi mérnökség egyéni akciója. Épp így íves a »megmozgat minden követ« kifejezésnek a protekcióra célzó vonatkoztatása, mert ez is mérnöki munka s az általános városrendezéssel kapcsolatos.

— Vége van! Homorú Demeter tegnap esküdött örök hűségét Vég Mancinak.

— Helyreigazítás. Az »Utolsó garas« kávéház-kártyapartnerei a két példányban szereplő piros tizes miatt nagy verekedést rendeztek. Az ütlegeklől kiugrott a helyéből Arbeitloss Samu kávéházi ülnök állkapcsa, amit Vidákovics Kamill professzor igazított helyre.

— Felhívás a házigazdákhöz. A farsang-vég öröme szokatlanul fel-lendült a narancsfogyasztás, amiben csak az az elítélendő, hogy nyalánk népek az utcán is fogyasztják. A héját pedig a járdára dobják. Fi-

gyelmeztetjük a háztulajdonosokat, hogy separtassék el idejében czekek a hulladékokat. Egy kis narancshéjon már sokan elcsúsztak úgy, hogy kitérték a nyakukat.

— Sikertelen nyomozás. Sajnálat-tal jelentjük, hogy a félországra kiterjedő működésű betörőszövetkezet nem lehetett ártalmatlanná ten-ni. Az ok abban keresendő, hogy a rendőrség a csendőrséggel »karölt-ve« üldözte a gonoszokat. Már pedig az ilyen munkához szabad mozgás kell, karöltve csak a báli szünetek-ben sétálnak a párok.

'PORT'

— Hogy van, kedves Csatárné?
— Ne is kérdezzé, egészen oda van-gyok. Az uram az éjjel megint olyan volt, mint egy futball-labda.
— Hogy-hogy?
— Berugva találták a kapuban.

Vezércikk

Lapunk megjelenése után vesztünk szük észre, hogy elfelejtettünk vezércikket írni. De hát megfele-lő komoly témánk nem lévén, a farsangoló közönségnek fel sem tűnik. Ha egyszer úgy kívánja az irányításra váró politika, vagy közélet valamely eseménye, — mi is hallatjuk szavunkat.